Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

πόροι, ποὺ κατερρίφθησαν ἢ ἔπεσαν μὲ ἀλεξίπτωτα στὰ νησιά, σώθηκαν χάρις εἰς τὴν συνδρομὴ τῶν ἀκταιωρῶν.

Αὐτὴ ἡ ὑπηρεσία τῶν ἀκταιωρῶν ἱδρύθη ἀμέσως μετὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο ὡς πολιτικὴ ὑπηρεσία ἐξαρτωμένη ἀπὸ τὸ Αὐστραλιανὸ Ναυτικό. Καθὼς τὸ πλεῖστον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Αὐστραλίας ἦταν συγκεντρωμένο στὶς νοτιοανατολικὲς ἀκτὲς, ἐκτεταμένες ἀκτὲς ἦσαν προσιτὲς σ' ἕναν ἐχθρὸ, ὁ ὁποῖος θὰ μποροῦσε νὰ ἀποβιβασθῆ, χωρὶς ἡ κυβέρνησις νὰ τὸ πληροφορηθῆ ἐπὶ ὧρες ἢ καὶ ἡμέρες. Γι' αὐτό, τὸ 1919, τὸ Ναυτικὸ συνέλαβε τὴν ἰδέα νὰ ἐντάξη σὲ μιὰ ὀργάνωση πολιτικῆς ἀμύνη ὅλους τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς λιμενάρχας, τοὺς διδασκάλους, τοὺς ἱερα ποστόλους, τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τοὺς σιδηροδρομικούς—γενικὰ ὅλους ἐκείνους, ποὺ εἶχαν τὴν δυνατότητα νὰ μεταδώσουν μιὰ εἴδηση διὰ τοῦ τηλεγράφου. Κάθε πληροφορία διεβιβάζετο μέσῳ τῆς Γενικῆς Ὑπηρεσίας Τηλεπικοινωνιῶν στὴν Μελβούρνη. Μετὰ τὸ Πέρλ Χάρμπορ, ἡ ὑπηρεσία τῶν ἀκταιωρῶν μετεβλήθη σὲ ὅπλον τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀκταιωρῶν ἐρρίφθησαν ὄπισθεν τῶν ἐχθρικῶν γραμμῶν μὲ ἀεροπλάνα, ὑποβρύχια ἢ μονόξυλα τῶν ἰθαγενῶν. Κατεβάλλετο κάθε προσπάθεια ἀποκρύψεως αὐτῶν τῶν μεμονωμένων ἀκτοφυλάκων, τοὺς ὁποίους οἱ Ἰάπωνες κατεδίωκαν δίχως ἔλεος, συχνὰ μὲ σκυλιά. Τὸ συνθηματικό τους ὄνομα ἦταν «Φερδινάνδος», ἀπὸ τὸν ἥρωα τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Μάνρο Λὴψ ὅμορφο ταῦρο, ποὺ τοῦ ἄρεσε νὰ κάθεται κάτω ἀπὸ δένδρα καὶ νὰ ὀσφραίνεται ἄγρια λουλούδια. Σὰν τὸν Φερδινάνδο, οἱ ἀκταιωροί ἔπρεπε νὰ κάθωνται καὶ νὰ συλλέγουν πληροφορίες, ὄχι νὰ μάχωνται. Πολλοί, ὅμως, ὅπως ὁ ἀνθυποπλοίαρχος Ἤθανς, ἦσαν ἀξιωματικοὶ τοῦ Αὐστραλιανοῦ Ναυτικοῦ.

Ὁ Ἤθανς εἶχε ἀποβιβασθῆ μὲ ὑποβρύχιο καὶ κατόπιν διευκολύνθηκε ἀπὸ ἰθαγενεῖς γιὰ νὰ φθάση στὸ παρατηρητήριο. Ἐβάδιζε τὴ νύχτα καὶ κρυβόταν τὴν ἡμέρα. Ἀπὸ τὴν καλύβα του μποροῦσε νὰ παρατηρῆ τὴν βάση τῆς Βίλλα, ἀλλὰ καὶ τὰ Στενὰ Μπλάκετ καὶ τὴν διάβαση Φὲργκιουσον. Μποροῦσε, φυσικά, ὅταν ὑπῆρχε φῶς. Ἀπόψε, αὐτὴ τὴ μαύρη νύχτα τῆς 1ης πρὸς τὴν 2α Αὐγούστου, δὲν μποροῦσε νὰ ἰδῆ τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸν δείκτη τοῦ ρολογιοῦ του.

Αἱ τορπιλλάκατοι περιπολοῦσαν μέσα στὰ Στενὰ Μπλάκετ ἢ ἐπερίμεναν ἔξω ἀπὸ τὴ Διάβαση Φέργκιουσον ἐνεδρεύοντας. Αἱ τορπιλλάκατοι ἔπλεαν κατὰ ζεύγη. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 109 τοῦ ὑποπλοιάρχου Κέννεντυ ἦταν ζευγαρωμένη μὲ τὴν 162.

Ὁ Κέννεντυ ἦταν στὸ τιμόνι, ἔχοντας δίπλα του τὸν Μάγκιρ. Ἔμεναν σιωπηλοί. Πότε—πότε ὁ Μάγκιρ διέκοπτε τὴ σιγή, θέτοντας ἐρωτήσεις σὰν αὐτή: «Μὲ ποιὸν μοιάζει ὁ Τσῶρτσιλ;». Στὸ μηχανοστάσιο οἱ βάρδειες ἄλλαζαν κανονικά. Οἱ πυροβολητὰι στὶς θέσεις των, σιωπηλοί. Οἱ ἄλλοι ναῦτες δὲν ἔκαναν τίποτε, παρὰ νὰ κυττάζουν μέσα στὸ πηχτὸ σκοτάδι.

Ἡ ἄκατος ἔπλεε κανονικά, ἂν καὶ οἱ μηχανὲς δὲν εἶχαν ἀκόμη «στρώσει» μετὰ τὴν ἐπισκευή τους. Ἡ καρίνα, ὅπως λέγαν οἱ ναῦτες, εἶχε πιάσει «γένεια», διότι δὲν ὑπῆρχε καιρὸς νὰ τὴν καθαρίσουν ἀπὸ τὰ τροπικὰ βρύα.

Οἱ νυκτοφρουροὶ παρετήρησαν ὅτι ἦταν μεσάνυχτα. Τώρα, περάσαμε στὴν 2α Αὐγούστου.

Ἡ ἄκατος 109 ἔπλεε μὲ τὴ μία μηχανή. Δὲν ἀκουγόταν τίποτε ἄλλο...Ξαφνικὰ, στὴν ἄκατο 159 ἀκούσθηκε μιὰ φωνή: «Στὸ ραντάρ, ἐπαφή!».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΤΖΑΚΙ

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ

ΩΡΑΙΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ὑφαντές, δίφυλλες πρὸς δρχ. 220. Στὸρ ὁλοκέντητα ἀπὸ δρχ. 250 καὶ ἄνω. Μεγάλη ποικιλία εἰς ὑφάσματα πήχεως διὰ κουρτίνες καὶ ντιβάνια.

«ΜΥΣΤΡΑΣ», ἔναντι κινηματογράφου «Ἰντεάλ», τηλ. 25—28

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ "Ο ΚΑΛΟΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ,, ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ ΑΡ. 9 ΠΑΤΡΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Οἱ Χριστιανικὲς αὐτὲς ἡμέρες, δηλαδὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Θείου Βρέφους, πρέπει νὰ σκορπίζουν τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὑπάρχουν, ὅμως καὶ ἄνθρωποι, ποὺ δὲν θὰ νοιώσουν αὐτὴν τὴ χαρά. Εἶναι οἱ πτωχοί, οἱ ἀσθενεῖς, οἱ τυφλοί, τὰ ὀρφανὰ παιδάκια.

Τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μας πρέπει νὰ μᾶς εὕρη κοντὰ σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς δυστυχεῖς ἀνθρώπους.

Ἂς στερηθοῦμε κάτι ἀπ' τὸν ἑαυτόν μας γιὰ νὰ δώσουμε ἕνα μέρος τῆς χαρᾶς μας καὶ τῆς εὐτυχίας μας στὰ ὀρφανά, στοὺς ἀρρώστους, στὴ φτωχὴ μαννούλα. Τὸ Θεῖο Βρέφος θὰ σκιρτᾶ ἀπὸ χαρὰ γιὰ τὴ συνδρομή μας αὐτή. Τὸ λαμπρὸ ἀστέρι, θὰ σταθῆ πάνω ἀπ' τὴ καρδιά μας, θὰ μᾶς χαρίση τὴ λάμψη του.

Σπεύσατε, λοιπόν, διὰ τοῦ Σωματείου «Ὁ Καλὸς Σαμαρείτης» νὰ δώση ἕκαστος ὅ,τι ἐπιθυμεῖ εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα, γιὰ νὰ ἠμπορέση νὰ τὸ διαβιβάση τὸ Σωματεῖον μας ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη.

Αἱ προσφοραὶ θὰ παραλαμβάνωνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Σωματείου, ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 9 ἀπὸ 11—1 π. μ. καὶ 5—8 μ. μ. καθ' ἑκάστην.

Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Σωματείου

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 6 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 5 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ Κ. ΔΡΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

ἀκαταγώνιστον εἰς τὴν ἐργασίαν του, ἀναλαμβάνει τὴν καλλιτεχνικὴν βιβλιοδέτησιν παντὸς βιβλίου. Ἐπισκεφθῆτε μας πρὸς τὸ συμφέρον σας

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΓΓΛΙΑ - ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ - ΚΑΝΑΔΑΣ - ΗΠΑ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΜΕ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΝ ΚΑΛΩΔΙΟΝ ΜΗΚΟΥΣ 14.000 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΘΗ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὡς «πρακτικὸν σύμβολον τῆς συνεργασίας καὶ φιλίας μεταξὺ τῶν ἐθνῶν» ἐχαρακτήρισεν ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρᾶσκ τὸ μήκους 14.000 χιλιομέτρων τηλεφωνικὸν καλώδιον ποὺ συνέδεσε πρὸ ἡμερῶν ὑποβρυχίως τὴν Αὐστραλίαν, τὸν Καναδᾶ, τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἡ σύνδεσις αὐτὴ ἐπραγματοποιήθη ἐν τῷ πλαισίῳ γενικωτέρου προγράμματος διὰ τὴν ὑποβρύχιον τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τῶν χωρῶν τῆς Βρετανικῆς Κοινοπολιτείας, μὲ τὴν Ἀμερικήν, καὶ τὴν Εὐρώπην. Τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἐν λόγῳ προσπαθείας συνεπληρώθη πρὸ δεκαημέρου ὅταν ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ ἐνεκαινίασεν τὸ καλώδιον τὸ συνδέον τὴν Εὐρώπην μὲ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὰς νήσους Φίτζι. Τὸ τρίτον στάδιον θὰ συμπληρωθῆ μετὰ διετίαν, ὅταν περατωθῆ ἡ ἐγκατάστασις ὑποβρυχίου καλωδίου, συνδέοντος τὴν Αὐστραλίαν, τὸ Χόνγκ-Κόνγκ, τὴν Σιγκαπούρη, τὴν Νέαν Γουϊνέαν καὶ τὴν Μαλαισίαν.

Τὸ τηλέφωνον τοῦ καταστήματος κ. ΜΙΜΗ ΡΑΛΛΗ ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 77 ΕΙΝΑΙ 28-95

ΔΙΑΚΟΠΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ Ε.Α.Υ.Ε. «Γλαῦκος» φέρει εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. καταναλωτῶν της ὅτι αὔριον Πέμπτην 19ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ἀπὸ ὥρας 7.30' π.μ. μέχρι 2 μ.μ., λόγῳ ἐκτελέσεως διαφόρων ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ δικτύου της θὰ διακοπῆ ἡ παροχὴ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὰ κάτωθι τμήματα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἐκατέρωθεν παροδῶν.

Ὁδὸς Χαραλάμπη, ἀπὸ Δημ. Γούναρη μέχρι Χείλωνος Πατρέως.

Ὁδὸς Γηροκομείου, ἀπὸ Ἠλα τείας Ὑψηλῶν Ἀλωνίων μέχρι Νικήτα.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

Σήμερον καὶ ὥραν 8 μ. μ. θὰ ὁμιλήση εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς ὁ κ. Ν. Σκληρός, γεωπόνος, μὲ θέμα: «Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως». Θὰ ἐκτελεσθοῦν Δημοτικὰ τραγούδια. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

9ον

Ὁ Κομνηνὸς ἔσκυψε ἀπὸ τὴν κουπαστὴ περίεργος καὶ βύθισε τὸ βλέμμα του μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας.

Μιὰ βάρκα εἶχε πλευρίσει τὸ πλοῖο μέσα στὴν ὁποία ὑπῆρχαν τρεῖς ἄνθρωποι.

Ἦταν ὁ Μαρτῖνο μὲ τοὺς συντρόφους του.

Ὁ συνωμότης μὴ φωνταζόμενος πὼς τὸν βλέπουν ἑτοιμαζόταν νὰ διδώση τὸ ἐκρηκτικὸ μηχάνημα στὸ πλευρὸ τοῦ πλοίου.

Ὁ Κομνηνὸς μὴ μπορῶντας νὰ καταλάβη τί ζητοῦσαν οἱ μυστηριώδεις ἐκεῖνοι ἄνθρωποι τέτοιαν ὥρα καὶ σὲ τέτοιο μέρος ἐφώναξε μὲ φωνὴ δυνατή:

—Ἐ! σεῖς, τί κάνετε αὐτοῦ πέρα;

Ὁ Μαρτῖνο στὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς αὐτῆς ἐσήκωσε τὸ κεφάλι του εἶδε τὸν λοχία ποὺ σκυμμένος στὴν κουπαστὴ παρακολουθοῦσε τίς κινήσεις του καὶ τρομαγμένος ἐβλαστήμησε μέσα στὰ δόντια του.

— Νὰ πάρη ὁ διάβολος τί κακοτυχία εἶναι αὐτή;

Καὶ διάστηκε ν' ἀποτελειώση τὸ ἔργο του.

Ὁ λοχίας βλέποντας πὼς δὲν τοῦ δίνεται καμμιὰ ἀπάντησι καὶ ὑποπτευόμενος ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τῆς βάρκας κάτι κακὸ ἑτοίμαζαν ἔβγαλε τὸ πιστόλι του, ἐσκόπευσε καὶ ἐπυροβόλησε.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ συντρόφους τοῦ Μαρτῖνο χτυπημένος στὸ κεφάλι ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ ἄλγους καὶ κατόπιν ἐκυλίστηκε στὴ θάλασσα.

Δεύτερος πυροβολισμὸς ἀντήχησε καὶ ἡ σφαῖρα τοῦ λοχία ἐχτύπησε τὸν Μαρτῖνο στὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ.

Τὰ δάχτυλά του ξεσφίχτηκαν καὶ τὸ ἐκρηκτικὸ μηχάνημα ἐγλύστρησε καὶ ἔπεσε στὸ κῦμα.

— Ἐμπρός! οὔρλιασε ὁ συνωμότης. Τράβα κουπί γιατί εἶμαστε χαμένοι.

Ὁ σύντροφός του χωρὶς νὰ περιμένη νὰ τοῦ ἐπαναληφθῆ ἡ διαταγὴ ἄρπαξε τὰ κουπιὰ καὶ λάμνοντας μὲ ὅλη του τὴ δύναμι ἀπομάκρυνε τὴ βάρκα ἀπὸ τὸ ἐπικίνδυνο αὐτὸ σημεῖο. Στὸν κρότο τῶν πυροβολισμῶν ὁ στρατιώτης ποὺ ἐφύλαγε σκοπὸς στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ καταστρώματος ἐφώναξε δυνατά.

— Στὰ ὅπλα!

Κι' ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἀκούστηκαν οἱ πιστολιές.

—Ἔ, τί εἶναι; Τί τρέχει; ρώτησε τρομαγμένος τὸ λοχία.

— Δὲν ξέρω καὶ γώ τί συμβαίνει, ἀπήντησε ἐκεῖνος. Μιὰ βάρκα εἶχε πλευρίσει στὸ πλοῖο καὶ τρεῖς ἄνθρωποι ποὺ ἦσαν μέσα σ' αὐτὴν προσπαθοῦσαν νὰ κάνουν κάτι ποὺ δὲν κατάλαβα κι' ἐγὼ καλὰ καλά.

Οἱ πυροβολισμοὶ τοῦ λοχία καὶ οἱ φωνὲς τοῦ σκοποῦ ἀναστάτωσαν τὸ πλοῖο.

Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας προσέτρεξε καὶ ὁ Κομνηνὸς ἔσπευσε νὰ τοῦ ἀναφέρη ὅ,τι εἶχε συμβῆ.

— Θὰ ἦσαν κατάσκοποι ἀσφαλῶς ἐψιθύρισε ἐκεῖνος καὶ ἔκανες καλὰ ποὺ τοὺς ἐχτύπησες. Ποιὸς ξέρει τί κακούργους σκοπούς εἶχαν.

Διέταξε κατόπιν νὰ κατεβάσουν τὶς βάρκες καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ βροῦν μὲ κάθε θυσία τὴν μυστηριώδη ἐκείνη βάρκα.

Ὅλες ὅμως οἱ ἔρευνές τους ἀπέβησαν ἄσκοπες.

Ἡ βάρκα τῶν συνωμοτῶν εἶχε ἐξαφανισθῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' Η ΑΡΠΑΓΗ

Μέσα στὸ μεγάλο σαλόνι μὲ τὰ χαμηλὰ ντιβάνια καὶ τὰ παχειὰ χαλιὰ δυὸ ἄνθρωποι κουβέντιαζαν.

Ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν ὁ Νουρεντίν πασᾶς στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Σμύρνης καὶ ὁ ἄλλος ὁ Τεβφὴκ βέης ὁ ἐπιστάτης του.

— Αὐτὴ ἡ δουλειὰ πρέπει νὰ τελειώση τὸ γρηγορώτερο, ἔλεγε ὁ Νουρεντίν. Τώρα ποὺ ἦρθαν οἱ Ἕλληνες ἐγὼ πρέπει νὰ φύγω γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη σοῦ ἐπαναλαμβάνω νὰ τελειώνωμε μιὰ καὶ καλή.

— Μείνετε ἥσυχος Πασᾶ μου. Οἱ ἄνθρωποί μου εἶναι ἕτοιμοι νὰ τελειώσουν τὴν δουλειὰ ὅποια ὥρα θελήσετε. Ἀρκεῖ μόνον νὰ μᾶς κανονίση ἡ Καρολίνα τὴν ὥρα ποὺ πρέπει καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα τ' ἀναλαμβάνω ἐγώ.

Ὁ Πασᾶς ἐφάνηκε ὅτι εὐχαριστήθηκε ἀπὸ τὶς διαβεβαιώσεις τοῦ ἐπιστάτου. Καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγες στιγμὲς σιωπῆς εἶπε μὲ τὴν βαρειὰ φωνή του.

—Λοιπὸν ἡ Καρολίνα ἦρθε πρὸ ὀλίγου καὶ μὲ εἰδοποίησε ὅτι ἀπόψε στὶς 8 ὥρα θὰ εἶναι μαζί μ' ἐκείνην στὸ Γκιὸς—Τεπέ. Οἱ ἄνθρωποί σου πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖ, γιὰ νὰ τὴν ἁρπάξουν.

—Μείνετε ἥσυχος, πασᾶ μου. Ἀπόψε ἡ ὄμορφη κοπέλλα θὰ εἶναι στὴν ἀγκαλιά σου.

Ὁ Νουρεντίν ἔτριψε τὰ χέρια του μ' εὐχαρίστησι καὶ ἁπλωμένος ἐπάνω στὸ ντιβάνι ἄναψε ἕνα τσιγάρο καὶ φυσῶντας τὸν καπνὸ πρὸς τὴν ὀροφὴ ἐψιθύρισε σὰ νὰ μιλοῦσε μὲ τὸν ἑαυτό του.

— Εἶναι καιρὸς νὰ τελειώνου με καὶ μ' αὐτή. Ἀρκετὰ ἔβασανίστηκα ὡς τὰ τώρα.

Ὁ Τεβφὴκ βέης ἑτοιμάστηκε νὰ φύγη.

— Πηγαίνω νὰ εἰδοποιήσω τοὺς ἀνθρώπους μου εἶπε:

—Ναὶ πήγαινε εἶπε ὁ Πασᾶς ὅταν πιάστε τὴν μικρὴ νὰ τὴν πᾶτε στὸ μικρὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν φέρετε ἐδῶ γιατί, γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό, πρέπει κανεὶς νὰ προφυλάγεται.

—Θὰ κάνω ὅπως διατάξετε εἶπε ὁ ἐπιστάτης καὶ κάνοντας ἕνα βαθὺ τεμενὰ ἐβγῆκε ἔξω ἀφίνοντας τὸν Νουρεντίν μονάχο μὲ τὶς λάγνες σκέψεις του.

— Ὁ καιρὸς ποὺ πουλοῦσαν τὶς σκλάβες στὰ χαρέμια ἐπέρασε. Αὐτὸ ὅμως δὲ σημαίνει ὅτι δὲν μποροῦμε νἄχουμε ὅποια γυναῖκα θέλουμε, ἐψιθύρισε μέσα στὰ δόντια του ὁ Νουρεντίν πασᾶς.

Ἔξη μῆνες εἶχαν περάσει ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ποὺ ὁ Νουρεντίν εἶχε ἰδῆ τὴν Χρύσα τὴν ὄμορφη Σμυρνιοπούλα.

Ἡ ὑπέροχη ὀμορφιά της, ἡ λεπτὲς γραμμὲς τοῦ σώματός της ποὺ ἔμοιαζε σὰν ἕνα ζωντανὸ ἄγαλμα τοῦ εἶχαν κάνει ζωηρὴ ἐντύπωσι.

Ἠρνοῦσε καθάλλα στὸ ἄλογό του ὅταν τὴν εἶδε νὰ περπατᾶη ἀμέριμνη στὸ δρόμο συνοδευόμενη ἀπὸ μιὰ φίλη της.

Μόλις τὴν εἶδε τὰ ἔχασε καὶ ἡ καρδιά του ἄρχισε νὰ χτυπᾶη δυνατὰ μέσα στὰ στήθη του:

Κράτησε τὰ ἡνία τοῦ ἀλόγου του καὶ σταματῶντας, περίμενε νὰ τὸν πλησιάση ὁ ὑπασπιστής του.

—Ποιὰ εἶναι αὐτὴ τὴν ξέρεις; τὸν ρώτησε.

Ἐκεῖνος ἐκοίταξε τὴν Χρύσα καὶ εἶπε:

— Ναί, εἶναι ἡ κόρη τοῦ Ἀργυροπούλου.

— Τὴν θέλω, φρόντισε μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο νὰ μοῦ τὴν φέρης. Κι' ἐξακολούθησε τὸ δρόμο του ἥσυχος ὅτι σὲ λίγον καιρὸ θὰ εἶχε μέσα στὴν ἀγκαλιά του τὸ λαχταριστὸ ἐκεῖνο κορμί.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἦταν τόσο εὔκολο.

Ὅλες του οἱ προσπάθειες εἶχαν ναυαγήσει καὶ τώρα δὲν τοῦ ἀπέμεινε παρὰ ἡ τελευταία αὐτὴ ἐνέργεια.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Τιμητικαὶ διακρίσεις εἰς τὴν Ἑλληνίδα ποιήτριαν Ὄλγαν Παπαστάμου

Ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ ταξειδίου της εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν ἡ ἐκλεκτὴ ποιήτρια καὶ συγγραφεὺς Ὄλγα Παπαστάμουδόπου ἐπεμελήθη ἐκεῖ τὶς νέες μεταφράσεις τῶν ἔργων της εἰς τὴν γαλλικήν, ἀγγλικὴν καὶ Ἰταλικήν. Εἰς τὸ Παρίσι τῆς ἀπενεμήθη τὸ χρυσοῦν μετάλλιον τοῦ Ταξιάρχου τῆς Δημοσίας Γαλλικῆς Ὑποστηρίξεως διὰ τὸ σύνολον τοῦ ἔργου της ποὺ ἀνέρχεται εἰς 48 τόμους. Εἰς τὴν Γενεύην τῆς ἀπενεμήθη τὸ χρυσοῦν μετάλλιον διὰ ἐξαίρετες κοινωνικὲς πράξεις καὶ διὰ τὰ συγγράματά της. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ἐφημερὶς «Κομπὰς» τῶν Παρισίων, τῆς ἀφιέρωσε ἕνα πολὺ κολακευτικὸ ἄρθρο διὰ τὶς τελευταῖες μεταφράσεις τῶν ἔργων της ποὺ ἐκυκλοφόρησαν εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐπήνεσε δὲ τὴν ἀνθρωπιστικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀξία των.

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ SCHARPF CASTOR

Ἐπίδειξις κατ' οἶκον δωρεὰν

"Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,, Ο. Ε.

ΚΑΝΑΚΑΡΗ 85 ΤΗΛ. 31—45 59—55 (Παραπλεύρως ΕΒΓΑ)

Μοναδικοὶ στὴν τεχνικὴ ἐξυπηρέτησι

"ΒΙΟΨΥΚΤΙΚΗ,, ΠΑΤΡΩΝ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ

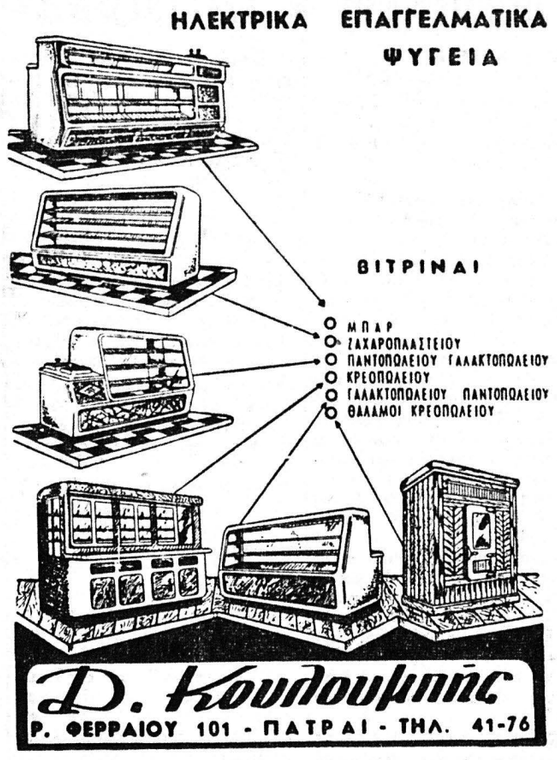

Δ. Κουδουμπᾶς

Ρ. ΦΕΡΡΑΙΟΥ 101 - ΠΑΤΡΑΙ - ΤΗΛ. 41-76

Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου

Τηλεφ. 23-96

* Βιβλία
* Κάρτες
* Ἀτζέντες
* Ἡμερολόγια
* Παιγνίδια
* Χρήσιμα δῶρα

ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΝΘΗ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα καὶ ἀδελφὸν

ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΒΑΣ. ΑΣΒΕΣΤΑΝ

θανόντα ἐκηδεύσαμεν ἐν Ἀθήναις τὴν 17ην τρέχοντος.

Ἡ σύζυγος. Ἡ θυγάτηρ. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΠΑΛΤΑ ΤΡΕΪΝΣ ΚΩΤ

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΠΙΤΖΑΜΕΣ

Κ. ΜΑΡΟΥΣΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΜΕ ΤΙΜΑΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΤΣΑΒΑΛΑΣ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 157 ★ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 115

Καὶ μὴ ξεχνᾶτε! Μαζὺ μὲ τἄλλα δῶρα νὰ προσφέρετε κι' ἕνα

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ αὐτὸς ὁ παρεξηγημένος

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Π. Α. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

9ον

Οἱ Καλαβρέζοι πιστεύουν καὶ τώρα σὲ ὀνοκεφάλους δαίμονες. Οἱ Ἑλβετοὶ θεωροῦν τὸν γαΐδαρο ἱερὸ ζῶον τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Οἱ Γερμανοὶ ἐπίσης διασώζουν σειρὰ ἀπὸ παραδόσεις ὀνολατρείας. Στὴ Βεστφαλία μάλιστα, εἶχαν ξύλινο ἄγαλμα γαϊδάρου, ποὺ ἐτιμᾶτο ὡς ἱερό. Περιττὸν νὰ τονίσω ὅτι οἱ Γερμανοὶ γαϊδαροὶ εἶναι τῆς Ἀρίας φυλῆς καὶ ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους τῶν καθυστερημένων χωρῶν. Καὶ θυμοῦμσι ὅτι στὴν Κατοχὴ οἱ Γερμανοὶ μὲ τὶς μπότες τους σὰν καὶ νἄμοιαζαν πολὺ μὲ ὀνοσκελεῖς δαίμονες.

Καὶ τώρα θ' ἀναφέρω στὰ σύντομα μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχουν γραφτεῖ γιὰ τὸ γαΐδαρο.

Ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ ἔγραψε τὸ φιλοσοφικὸ ἔπος «Ὁ ὄνος».

Ὁ Σαῖκσπηρ στὸ «Ὄνειρο θερινῆς νυκτὸς» παρουσιάζει ἕνα γαΐδαρο ὡς ἐραστὴ τῆς Τιτανίας.

Ὁ Ἀπουλλήϊος ἔγραψε τὸ «ASINUS AUREUS» δηλαδὴ ὁ χρυσὸς γαΐδαρος.

Ὁ Λούκιος «ἡ ὄνος τοῦ Λουκιανοῦ».

Ὁ σοφιστὴς Πτολεμαῖος τὸ «Ὄνου ἐγκώμιον». Ἐπίσης ἡ φυλλάδα τοῦ γαϊδάρου «FESTA ASINARIA» εἶχε τραγούδια ποὺ ἐθεωροῦντο διεθνὲς ἔπος, μεταφρασμένα στὰ γαλλικὰ, γερμανικά, φλαμανδικὰ καὶ Ἰταλικά.

Ὁ Λαμπέκιος ἔγραψε τὸ «Συναξάριον περί τινος γαϊδάρου ἐπιφανοῦς ἐν ἁγιότητι βίου». Δηλαδὴ τὸν ἀνεκήρυξε καὶ ἅγιο! Ἀλλὰ δὲν τὸν ἐτεμάχισαν ὅπως ἐμεῖς τὸν Νεκτάριο!

Στὴ Βόρειο Γαλλία ἐγίνετο μιὰ τελετὴ στὶς 14 Ἰανουαρίου εἰς ἀνάμνηση τῆς φυγῆς τοῦ Ἰωσὴφ καὶ τῆς Μαρίας στὴν Αἴγυπτο, μαζὶ μὲ τὸ Χριστό. Μιὰ κοπέλλα μ' ἕνα βρέφος στὴν ἀγκαλιά, καβάλλα σ' ἕνα καταστόλιστο γαΐδαρο, ὁδηγεῖτο ἀπὸ τὸν κεντρικὸ δρόμο στὴν ἐκκλησία, ὅπου ἐγίνετο ἡ δοξολογία.

Τὸ πανηγῦρι μὲ τ